

೫೩ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀಗುರುದೇವ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಚರಣಾರವಿಂದಾ
ಭ್ಯಾಂ ನಮಃ | ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರುವಿಷ್ಣು ಗುರುದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ | ಗುರುದೇವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮೈ
ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ || ೧ || ಶ್ರೋತೃಗಳು ಸಾವಧಾನರಾಗಬೇಕು. ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಅಧ್ಯಾ
ಯಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ, ನಾಮಧಾರಕನ ಮನಸ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾ
ಯಿತು. || ೧ || ಗುರುಚರಿತಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದು ನಾಮಧಾರಕನು ತಟಸ್ಥನಾದನು. ಮೈ ಬೆವರಿತು.
ರೋಮಾಂಚನಗಳುಂಟಾದವು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಡುಗು ಹುಟ್ಟಿತು. || ೨ || ಕಂಠವು ಗದ್ದದಿತ್ತವಾಯಿತು, ಅವಯವ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪು ಹುಟ್ಟಿತು. ಮೈ ಬಣ್ಣವು ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳು ಉದುರತೊಡ
ಗಿದವು. || ೩ || ಸಮಾಧಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮಾತು ಆಡಹಾದನು. ದೇಹವು ಅಣುಮಾತ್ರ
ವಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಡದಂತಾಯಿತು. ಸಾತ್ವಿಕ ಆಪ್ತಭಾವಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಯಿತು ನಾಮ
ಧಾರಕನಿಗೆ || ೪ || ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸಮಾಧಿಯುಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದನು.
ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲೇ ಬೇಕು. || ೫ || ಹೀಗೆಂದು ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿ
ಸಿದನು. ಪ್ರೇಮ ಭಾವದಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಿದನು. ಬಾಳಾ, ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೇ ಕೇಳು, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು. || ೬ ||
ನೀನು ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದೆ. ನೀನೇ ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು
ಉಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಜನತೆಯ ಉದ್ಧಾರವೆಂತು ? || ೭ || ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ||೮|| ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದಲೇನೇ ನಮಗೆ ಅಮೃತವಾಣಿಯು ಸ್ಮರಿಸಿತು. ಅದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಅಧಿ ದೈವಿಕ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿತು. ಇಂತಹ ಅನುಪಮವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ||೯|| ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದಿ. ಮತ್ತು ನೀನೂ ಏಕಾಗ್ರಮನದಿಂದ ಕೇಳಿದಿ. ಈಗ ಇದನ್ನೇ ವಿಸ್ತರಿಸು. ||೧೦|| ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸಿದ್ಧನು ಪರೋಪರಿಯಿಂದ ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅನಂತರ ಆತನು ಕಣ್ಣೆರೆದನು. ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ||೧೧|| ಮತ್ತು “ದೇವಾ ! ನೀನು ಕೃಪೆಯು ಸಾಗರನು. ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆಧಾರನು. ಗುರುರಾಯಾ ! ನೀನೇ ಭವಸಾಪರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವಾಪಸ್ ಮಾಡಿದಿ. ||೧೨|| ಹೀಗೆಂದು ನಾಮಧಾರಕನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಸಿದ್ಧನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. “ಗುರುವೇ ! ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತಾಮೃತದ ಅವತರಿಣಿಕೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುವದಾಗಬೇಕು. ||೧೩|| ಈ ಗುರುಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಮಾಮೃತವುಂಟು. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಜನರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿತು. ||೧೪|| ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅತ್ಯಪ್ತನಾಗಿರುವೆ; ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಅಕ್ಷಯಾಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ||೧೫|| ಬಹಳ ಔಷಧಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಚಿಂತಾವಾಣಿಯೆಂಬ ರಸಾಯನವನ್ನು (ದಿವ್ಯವಾದ ಔಷಧವನ್ನು) ವಿಚಕ್ಷಣರು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವರು. ಅದರಂತೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಸಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದನು. ||೧೬|| ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸಿದ್ಧನ ಮನಕ್ಕೆ ಪರಮಾನಂದವೆನಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು— ಬಾಲಕನೆ!

ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವಾಸನೆಯು ಅಖಂಡವಾಗಿರಲಿ. ||೧೮|| ಈಗ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅವತರಣಿಕೆ ಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ನೊದಲಿನಿಂದ ಐವತ್ತೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ವರೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕೇಳು. ||೧೯|| ನೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗಲಾಚರಣೆ, ಮುಖ್ಯ ದೈವತಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯುಂಟು. ಭಕ್ತನಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ||೨೦|| ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಪತ್ತಿ, ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಭಾಗವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ದೀಪಕನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಗುರುಸೇವೆ ಒದಗಿದುದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ||೨೧|| ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಾಮಧಾರಕನೇ ! ಶ್ರೀಗುರುವು ಅನುರಜಾ ಸಂಗಮವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂಬರೀಷ ದೂರ್ವಾಸ ಋಷಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ||೨೨|| ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಅನಸೂಯೆಯ ಸತ್ತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಬರುವರು. ಆಕೆಯ ಮಗುವಾಗಿ ಮೊಲೆಯನ್ನುಂಡು ತೇಗಿದರು, ಎಂಬ ವೃತ್ತವಿದೆ. ||೨೩|| ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ಪೀಠಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಶ್ರೀಪಾದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಎಂಬ ಕಥೆಯಿದೆ. ||೨೪|| ಆರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಶಿವನ ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ಒಯ್ಯುವಾಗ ಗೋಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಗಣಪತಿಯು ವಿಘ್ನವನ್ನೊಡ್ಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಆ ಲಿಂಗವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ||೨೫|| ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಗೋಕರ್ಣದ ಮಿಗಿಲಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗೌತಮನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದುದೂ ಅಕಾಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಚಾಂಡಾಲಿನಿರು ಉದ್ಧಾರವಾದುದೂ ಉಂಟು. ||೨೬|| ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮರಣಕ್ಕೆ-ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ-ಸಿದ್ಧರಾದ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುರುಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ಮತ್ತು ಶನಿವ್ರದೋಶವನ್ನು ಮಾಡಹೇಳಿದುದೂ, ಬಾಲಕನನ್ನು ಜ್ಞಾನಿ

ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದುದೂ ಉಂಟು. ||೨೬|| ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದಯಾಳುವಾದ ಗುರುವು ಆಗಸನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವ್ರಾಪ್ತಿಯ ವರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಮುಂದೆ ದರ್ಶನಕೊಡುವ ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು ಬಳಿಕ ಗುಪ್ತನಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ||೨೭|| ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಕರಂಜ ನಗರದ ಮಾಧವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಅವನಹೆಂಡತಿ ಅಂಬಾದೇವಿ ಇವರ ಉದರದಿಂದ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿಗಳು ಅವತರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ||೨೮|| ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿಯು ತಾಯಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡಿ, ಸಂಕತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದು, ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೨೯|| ಹದಿನೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಕರಂಜಂಗರದಲ್ಲಿ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನ ವಿತ್ತು ಗೋದಾತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ದಯೆತೋರಿದ್ದು. ||೩೦|| ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವು ಕ್ರೂರ ಯವನನಿಗೆ ಶಾಸನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ವರದಾನಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೧|| ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಮತ್ತು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ವೈಜನಾಥದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರಾದದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದು. ||೩೨|| ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತು ಭಿಲ್ಲವಡಿಗೆ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕಥೆಯುಂಟು. ||೩೩|| ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಮೂರ್ಖ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಭುವನೇಶ್ವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುವು ಆತನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿ ಧನ್ಯಗೊಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೪|| ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಜಳ್ಳವರೆ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿ, ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಬಿಂದಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ.

||೩೬|| ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಔದುಂಬರದ ವರ್ಣನೆ, ಯೋಗಿನಿಯರಿಗೆ ವರದಾನ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಪುರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ||೩೭|| ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಪಿಶಾಚಸಂಬಂಧವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ, ಮತ್ತು ಅವಳ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಮರಣ ಹೊಂದಲು, ಅವಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧರೂಪದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳುಂಟು. ||೩೮|| ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಅದೇ ಕಥೆಯ ಭಾಗವಾದ ಔದುಂಬರಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮಗನ ಹೆಣವನ್ನು ತಂದ, ಶ್ರೀಗುರುವಿನಿಂದ ಆ ಮೃತಪುತ್ರನು ಸಜೀವನಾದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ||೩೯|| ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರಲ್ಲಿ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಗುರುವು ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಅವನ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಬರಡೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಿಂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಉಂಟು ||೪೦|| ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ರಾಜನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಗಾಣಗಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದು. ||೪೦|| ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದು, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಂಡಿತನು ಗುರುನಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೧|| ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದದ್ದು. ಆತನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುಗಳ ವಾದ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೪೨|| ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಲ್ಲಿ—ಮೈಲಂಛರೆದುರು ವೇದ ನುಡಿಯುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದದ್ದು. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಯತಿಯು ಅವರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಗಾಣಗಪುರಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದದ್ದು. ||೪೩|| ಇಪ್ಪತ್ತಾರರಲ್ಲಿ—ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಗುರುವು ವೇದದ ರಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ವಾದ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ಉನ್ಮತ್ತರು ಕೇಳದಿರುವುದು. ಹೇಳಿದೆ. ||೪೪|| ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ ಪತಿತರಿಂದ ವೇದವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ

ಸಿದುದು. ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಪಾಪದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು. ||೪೫||
 ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರಲ್ಲಿ — ಸತಿತನಿಗೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಕಳು
 ಹಿದುದು ಉಂಟು. ||೪೬|| ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ—ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಭಸ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು.
 ವಾಮದೇವನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಉಸ್ಥಿರಿಸಿದುದು ಇತಿಹಾಸವುಂಟು. ||೪೭|| ಮೂವತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—
 ಗಂಡನು ಸತ್ತನೆಂದು ಸತಿಯ ಆಕ್ರಂದನೆ ಮಾಡುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಶಾಂತಗೊಳಿ
 ಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಕಥಾರೂಪವಾಗಿದೆ. ||೪೮|| ಮೂವತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ—ಅದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತೆಯ
 ಧರ್ಮ, ಸಹಗಮನ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಆ ಸತಿಯಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು. ||೪೯|| ಮೂವತ್ತೆರಡರಲ್ಲಿ—ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ
 ಸಿದ್ಧಳಾದ ಸತಿಯು ಬಂದು, ಶ್ರೀಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಳು. ಅವಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅವಳ ಗಂಡನನ್ನು
 ಸಜೀವಗೊಳಿಸಿದರು ಎಂಬ ಕಥೆಯುಂಟು. ||೫೦|| ಮೂವತ್ತುಮೂರರಲ್ಲಿ—ರಾಜನಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯ
 ಮಹತ್ವ, ಕೋಳಿ ಮಂಗಳ ಕಥೆ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯ-ವೇಶ್ಯೆಯರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ||೫೧|| ಮೂವತ್ತು
 ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆ, ರಾಜಪುತ್ರನ ಸಂಜೀವನೆ, ಮತ್ತು
 ರಾಜನಿಗೆ ನಾರದರ ದರ್ಶನ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಅವೆ. ||೫೨|| ಮೂವತ್ತೈದರಲ್ಲಿ—ಕಚ-ದೇವಯಾನಿಯರ
 ಕಥೆ, ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವು ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅವೆ. ||೫೩|| ಮೂವತ್ತಾರರಲ್ಲಿ—ಬ್ರಹ್ಮ
 ನಿಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿಯು ಪರಾನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಹೋದಳು. ಊಟದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯತೆಯುಂಟಾ
 ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ನಮ್ರಳಾದುದು. ಮತ್ತು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಳು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗ
 ವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದುದು ಉಂಟು. ||೫೪|| ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹಲ

ವಾರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದುದು. ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಉತ್ತಮ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಿದೆ. ||೫೫|| ಮೂವತ್ತೆಂಟರಲ್ಲಿ— ಭಾಸ್ಕರನೆಂಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೂವರಿಗಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಲುವಷ್ಟು ಸೀಧಾಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಉಣಿಸಿದ ಪವಾಡ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ||೫೬|| ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ— ನೋಮನಾಥನ ಪತ್ನಿ ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಎಂಬ ಅರವತ್ತು ವರ.ಷದ ಬಂಜೆಯಾದ ಮುದುಕೆಗೆ ಪುತ್ರಸಂತತಿಯಾದದ್ದು. ||೫೭|| ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ— ನರಹರಿಗೆ ಒಣ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಲು ಹೇಳಿ ಆತನ ಕುಷ್ಮರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದು. ಬೇಡನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ||೫೮|| ನಾಲ್ವತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ— ಸಾಯಂದೇವನಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು, ಈಶ್ವರ-ಪಾರ್ವತಿಯರ ಸಂವಾದರೂಪದಿಂದ ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರೆಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು ಉಂಟು. ||೫೯|| ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡರಲ್ಲಿ— ಸಾಯಂದೇವನು ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದುದು. ಅವರಿಗೆ ಯಾತ್ರಾಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ಮತ್ತು ವರಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದುದು. ||೬೦|| ನಾಲ್ವತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ— ಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಅನಂತನ ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ಅದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಾಯಂದೇವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದುದು. ||೬೧|| ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ— ನೇಕಾರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತವನ್ನು ತೋರಿಸಿದುದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಷಣ ರಾಜನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ||೬೨|| ನಾಲ್ವತ್ತೈದರಲ್ಲಿ— ತುಳಜಾಪುರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಮರೋಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದುದು. ಅವನಿಗೆ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ರೋಗವನ್ನು ಕಳೆದು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದುದು ಉಂಟು. ||೬೩|| ನಾಲ್ವತ್ತಾರರಲ್ಲಿ—

ಹಿಪ್ಪರಗೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನರಹರಿ ಕವಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು, ಅವನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಥೆಯುಂಟು. ||೬೪|| ನಾಲ್ವತ್ತೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ— ದೀವಳಿಗೆಯ ಹಬ್ಬದ ಸಲುವಾಗಿ ಏಳು ಜನ ಭಕ್ತರು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಡಲು ಬಂದರು. ಏಳು ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಹೋದುದಲ್ಲದೆ ಮಠದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು ಎಂಬ ಕಥೆಯುಂಟು. ||೬೫|| ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು— ಶೂದ್ರಭಕ್ತನಿಂದ ಆತನ ಜೋಳದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯಿದುದು. ಮುಂದೆ ನೂರುಮಡಿ ಬೆಳೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸಿದುದು. ||೬೬|| ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ— ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು. ರತ್ನಾಬಾಯಿಯ ದೈವಾರ್ಪಿತವಾದ ಕುಷ್ಠವನ್ನು ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ದೂರಗೊಳಿಸಿದುದು. ||೬೭|| ಐವತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ— ಮೈಲಂಭ ರಾಜನ ಕುರುವನ್ನು ಮಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು ಆತನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು. ಶ್ರೀಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಕಥೆಯುಂಟು ||೬೮|| ಐವತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ— ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಹಲವಾರು ಜಾತಿಯವರು ಉಪದ್ರವಿಸುವರೆಂದು ಬಗೆದು ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವುದು ||೬೯|| ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ—“ಇಂದು ನಾವು ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕವರಿದ್ದೇವೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೭೦|| ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಕ್ತ ಜನರು ಮನದಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನರಾದರ.. ಶೋಕಿಸುತ್ತ ಗುರುಚರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಉರುಳಹತ್ತಿದರು. ||೭೧|| ಅಷ್ಟು ಕಂಡು ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು ವರದ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿದರು. “ನೀವೆಲ್ಲರು ಮಠಧಾಮದಲ್ಲಿಡುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿರಿ.” ಹೀಗೆಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ, ಗುರುಗಳು ಕರ್ದಳೇ ವನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ನಾವಾಡಿಗರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ನಿಜಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನ

ರಾದರು. ||೨೩|| ಇಂತು ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಪರಮಪವಿತ್ರವಾದ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಐವತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿರುವೆವು. ||೨೪|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು “ನಿನಗೆ ಕಥೆಗಳ ಅವತರಣಿಕೆ ಅಥವಾ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆವು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಹೋದರೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಅನಿಸುವುದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವರು ಗಾಣಗಪುರದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವರು. ||೨೫|| ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗುಪ್ತರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಈಗ್ಯೂ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವರು. ||೨೬|| ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧಮಾಲೆಯನ್ನು ಜಪಿಸುವವರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುವು ದರ್ಶನ ಕೊಡುವನು. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಭಾವಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ||೨೭|| ನಾಮಧಾರಕನೆ! ನೀನು ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನು. ಅವತರಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ ಶಿಷ್ಯನೆ! ಇತಿಹಾಸದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆನು. ||೨೮|| ಮೊದಲು ಒಮ್ಮೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೆ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುವವು. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಬಲವಾದ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ||೨೯|| ಹೀಗಿದೆ ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯು. ಕಥೆಗಳ ಗುರುತನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆವು. ಇವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವವು.” ||೩೦|| ಇಂತು ಸಿದ್ಧಮುನಿಯು ಹೇಳಲು, ನಾಮಧಾರಕನು ಅವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ರಗಿದನು. ಕೈಮುಗಿಡು-“ಗುರುವರ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯುಂಟು. ||೩೧|| ಇನ್ನು ಈಗ ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯುಂಟು. ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಸಪ್ತಹ ಪಾರಾಯಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎಷ್ಟು ಓದಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗುರುರಾಯನೆ! ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೩೨|| ಸಿದ್ಧನು-

“ನಾಮಧಾರಕನೆ ! ನೀನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಿ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪರೋಪ
ಕಾರವಾಗುವುದು. ||೮೩|| ಅಂತಃಕರಣವು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವಾಗ ದಿನಾಲೂ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕು.
ಅದರಿಂದ ಇಹ-ಪರತ್ರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಸೌಖ್ಯವುಂಟು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ||೮೪||
ಸಪ್ತಾಹದ ವಾಚನಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ಶುಚಿ
ಭೂತನಾಗಿ ಸಪ್ತಾಹ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಪುಣ್ಯವುಂಟು. ||೮೫|| ದಿನಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು,
ಮಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು
ಕುಳ್ಳಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಾರಿಸಿ, ರಂಗವಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಶೋಭೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ||೮೬|| ದೇಶ-ಕಾಲ
ಮೊದಲಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪುಸ್ತಕರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಯಥೋಪಚಾರ
ದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ||೮೭|| ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ಕೂಡ್ರಲು ಒಂದೇ
ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕು. ಓದುವಾಗ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಅಥವಾ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲಾಗದು. ಬ್ರಹ್ಮಚ
ರ್ಯಾದಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ||೮೮|| ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ದೀಪವು ಇರಬೇಕು. ದೇವರು-
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು-ಹಿರಿಯರನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕು. ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಮುಖಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಾಚನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸ
ಬೇಕು. ||೮೯|| ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಒಂಬತ್ತು (೯), ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು (೨೧), ಮೂರನೆಯ
ದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು (೨೯), ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮೂವತ್ತೈದು (೩೫), ||೯೦|| ಐದನೆಯ ದಿನ ಮೂವ
ತ್ತೈದು (೩೮), ಅರನೆಯ ದಿನ ನಾಲ್ಕತ್ತುಮೂರು (೪೩) ಮತ್ತು ಏಳನೆಯ ದಿನ ಐವತ್ತೈರಡು (೫೨) ಅಧ್ಯಾ
ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಅವತರಣಿಕೆಯನ್ನು ಓದಬೇಕು. ||೯೧|| ದಿನಾಲು ಓದುವ ಪಾಠ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ,

ಪುಸ್ತಕದ ಉತ್ತರಾಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಏನಾದರೂ ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ||೯೨|| ಇದರಂತೆ ಏಳು ದಿನ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರದಿಂದ ಶುಚಿಭೂತನಾಗಬೇಕು. ||೯೩|| ಇದರಂತೆ ಏಳು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಸುವಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಬೇಕು. ||೯೪|| ಇಂತು ಸಪ್ತಾಹದ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು. ಭೂತ-ಪ್ರೇತ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಬಾಧೆಯು ಇದ್ದರೆ, ದೂರಾಗುವುದು; ಸೌಖ್ಯವುಂಟಾಗುವುದು.” ||೯೫|| ಇಂತು ಸಿದ್ಧನ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. “ಗುರುರಾಯಾ! ಬಾಲಕನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ” ಎಂದನು. ||೯೬|| ಶ್ರೋತೃಗಳು ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮಾಡಿದ ಸೋಜಿಗದ ಪವಾಡಗಳೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು, ತಾಯಿಯು ಮಗುವಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಸುವಂತೆ, ನಮಗೆ ಕುಡಿಸಿದೆ. ||೯೭|| ಪ್ರತಿ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೊಂದು ಓವಿಯಂತೆ ಉತ್ತಮವಾದ ರತ್ನಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವಿ. ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಸರ್ವಾರ್ಥದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು. ||೯೮|| ಸಿದ್ಧನ ವಚನವು ರತ್ನಖನಿಯು. ಅದರೊಳಗಿನ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದವನು ನಾಮಧಾರಕನು. ಐವತ್ತೆರಡು ರತ್ನಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತರೆಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದನು. ||೯೯|| ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧನು ಕಲ್ಪತರುವು. ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾಮಧಾರಕನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕೈಚಾಚಿದನು. ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಅವೌಲ್ಯವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ||೧೦೦|| ಇಲ್ಲವೆ ಸಿದ್ಧ ಮುನಿಯು ಮೋಡವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನಾಮಧಾರಕ

ಶಿಷ್ಯನು ಚಾತಕನು. ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, ಒಂದು ಬಿಂದುವನ್ನು ಬೇಡಲು, ಅಪಾರವಾಗಿ ಮಳೆಗರೆವನು. ||೧||
ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಿಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಅಮೃತದ ಲಾಭವುಂಟಾಯಿತು. ನೀಚರ
ಕಲ್ಲಿನಂತಹ ಹೃದಯವು ದ್ರವಿಸುವುದು. ||೨|| ಶ್ರೀಗುರುರಾಯನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ, ಸಿದ್ಧಮುನಿ
ಯನ್ನು ವಂದಿಸೋಣ, ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ನಮಿಸೋಣ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡು ನಾರಾಯಣಾ ! ||೩|| ಶ್ರೀಗುರು
ರೂಪನಾದ ನಾರಾಯಣನೇ ! ವಿಶ್ವಂಭರಾ, ದೀನೋದ್ಧಾರಕಾ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಗುರುತನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ
ರೂಪದಿಂದ ಕ್ರಿಡಿಸುವೆ" ||೪|| ಎಂದು ನಾಮಧಾರಕನು ನುಡಿದನು.

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾ ಮೃತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಅವತರಣಿಕಾ ನಾಮ ತ್ರಿಪಂಚಾಶತ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||

ಶ್ರೀ ದತ್ತ ಮಂಗಲಮ್

ಸ್ವಾಮಿ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಗುರುವೂರ್ತಿಗೆ ಯತಿವರ್ಯಗೆ ಮಂಗಲ | ಕಾಮಿತ ಕಾಮಫಲ
ಕೃಪ್ತಗೆ ಮಂಗಲ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯನಿರಾಮಯಗೆ ಮಂಗಲ| ನಿರ್ವಾಣವೃತ್ತ ಯತಿರಾಯಗೆ
ಮಂಗಲ ||೧|| ಭಕ್ತಜನರ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗೆ ಮಂಗಲ | ಭಕ್ತಿಂದ ಭಸಿಪರ ಮೋಕ್ಷಗೆ ಮಂಗಲ ||೨||
ಭೀಮಾಗಂಧರ್ವಪುರವಾಸಗೆ ಮಂಗಲ | ಭೀಮಾಶಂಕರ ಗುರುವೇಷಗೆ ಮಂಗಲ ||೩||

ಆರಂಭ

ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕತ್ವೈವೋರ್ತಿ ದತ್ತ ಹಾ ಜಾಣ | ತ್ರಿಗುಣಿ ಅವತಾರ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಾಣಾ || ನೇತಿ ನೇತಿ
ಶಬ್ದನಯ ಅನುಮಾನ | ಸುರವರಮನಿಜನಯೋಗಿ ಸಮಾಧಿತಧ್ಯಾನ ಜಯದೇವ ಜಯದೇವ ಜಯ ಸದ್ಗುರು
ದತ್ತಾ | ಆರತಿ ಓವಾಳಿತಾ ಹರತೀ ಭವಚಿಂತಾ ಜಯದೇವ ||೧|| ಸಬಾಹ್ಯ ಅಭ್ಯಂತರಿ ಶೂ ಏಕದತ್ತ ಅಭಾ
ಗ್ಯಾಸಿ ಕೈಸೀ ನ ಕಳೇ ಹೀ ಮಾತ | ಪರಾಹಿ ಪರತಲಿ ಕೈಚಾ ಹಾ ಹೇತ ಜನ್ಮಮರಣಾಚಾ ಪುಲಾಸಿ ಅಂತ ||
ಜಯದೇವ ||೨|| ದತ್ತ ದತ್ತ ಐಸೆ ಲಾಗಲೆ ಧ್ಯಾನ | ಹರಪಲೆ ಮನ ರುಗಾಲೆ ಉನ್ಮನ || ಮೊ ಶೂ ಪಣಾಚಿ
ರುಗಾಲಿ ಓಸಣ ಏಕ ಜನಾರ್ದನಿ ಶ್ರೀದತ್ತಧ್ಯಾನ || ಜಯದೇವ ||೩||